

**S A M Þ Y K K T**

**um breyting á lögreglusamþykkt fyrir Dalasýslu, nr. 149 28. ágúst 1940.**

1. gr.

27. gr. orðist svo:

Á götum kauptúna (í þétthýli) má ökuhraði ekki vera meiri en 25 km á klukku-stund. Sé for eða bleyta á götunni, skal aka svo, að ekki slettist á aðra vegfar-endur né á gangstéttir.

2. gr.

37. gr. orðist svo:

Um slit á almennum samkomum fer eftir ákvörðun gildandi reglugerðar sam-kvæmt lögum nr. 120 frá 22. desember 1947.

3. gr.

38. gr. orðist svo:

Enginn má halda opinberar samkomur nema með leyfi hreppstjóra í þeim hreppi, sem samkoman skal haldast, eða sýslumanns. Skal stefnt að því að skipta leyfðum samkomum sem jafnast niður á starfandi félög í hreppnum. Leyfi til hlutaveltu skulu veitt af lögreglustjóra. Forstöðunefnd samkomu skal gæta þess, að hún komi eigi í bága við almannafrið á helgidögum þjóðkirkjunnar.

Skemmtanaleyfi skulu jafnan vera skrifleg.

4. gr.

39. gr. orðist svo:

Um almennar samkomur gilda að öðru leyti ákvæði reglugerðar um löggæzlu á almennum skemmtisamkomum í Dalasýslu.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Dalasýslu hefur samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 107 8. maí 1935, um lögreglusamþykktir utan kaupstaðanna, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

*Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 20. september 1965.*

**Jóhann Hafstein.**

*Baldur Möller.*

**L Ö G R E G L U S A M Þ Y K K T**

**fyrir Ólafsfjarðarkaupstað.**

**I. KAFLI**

**Um reglu og velsæmi á almannafæri.**

1. gr.

Á almannafæri mega upppöt eða óspektir ekki eiga sér stað. Menn mega ekki þyrpast saman á almannafæri, svo að til tálma sé fyrir umferðina. Þegar talað er um almannafæri í samþykkt þessari, er átt við götur, vegi, svæði, er almenningur

fer um, eða ætlað er til almennings afnota, svo sem leikvellir, sölutorg, bryggjur o. s. frv. Ákvæði þessarar samþykktar gilda einnig, eftir því sem við á, um samkomuhús, sölubúðir, opinberar skrifstofur, og aðra staði, þar sem opinber eða almenn afgreiðsla fer fram, eða umferð er um. Þegar fjölmenni safnast saman á almannafæri, eða annars staðar þar sem almenningur kemur saman, skulu menn haga sér eftir þeim fyrirmælum, er lögreglan gefur til að varðveita góða reglu.

## 2. gr.

Á almannafæri má ekki fljúgast á, æpa, blístra, eða hafa annan hávaða eða ofsalegt eða móðgandi háttalag, sem raskað getur allsherjarreglu, eða ónáðað þá, sem um fara, eða nálægt húa.

## 3. gr.

Enginn má að þarflausu berja á dyr eða glugga, hringja dyrabjöllum, eða hafast nokkuð að, er ónáðað getur íbúendur húsa.

## 4. gr.

Á götum, eða þar sem hætta getur stafað af, má ekki hafa um hönd neinar skemmtanir eða leiki, er hindrar eða hindrað geta umferðina. Bannað er að hanga utan í vögnum, sleðum eða bifreiðum, sem eru á ferð um götur eða svæði, eða festa við þá sleða, handvagna eða annað, er til óþæginda geti orðið.

## 5. gr.

Á götum, eða yfir götur eða svæði, sem almenningur fer um, má ekki skjóta með byssum eða öðrum skottækjum, né kasta með neins konar kasttækjum, ekki kveikja í púðri, skoteldum eða nokkrum öðrum sprengiefnum, ekki kasta steinum, snjókögglum, óhreinindum, vatni eða öðru, er valdið geti tjóni eða óþægindum þeim, er um slíka staði fara. Þó getur lögreglustjóri veitt undanþágu með skotelda, er sérstaklega stendur á, enda séu leyfin þá bundin við ákveðin svæði. Án leyfis lögreglustjóra má ekki tendra bál, eða ganga með blys. Sprengingar má aðeins gera með sérstöku leyfi lögreglustjóra, og ber bæði verkstjóri og sá, sem verkið er unnið fyrir, ábyrgð á að allrar varúðar sé gætt. Sprengiefni má aðeins geyma þar, sem lögreglustjóri ákveður.

## 6. gr.

Enginn má ganga dulklæddur á almannafæri, eða í búningi, sem misbýður vel-sæmi, eða getur raskað allsherjarreglu. Sömuleiðis er bannað að sýna af sér hneykslanlega hegðun, t. d. með því að vera áberandi ölvaður, með því að ávarpa menn ókurteislegum eða ósæmilegum orðum, með því að sýna af sér ósæmilegt látbragð, fletta sig klæðum, gera þarfir sínar o. s. frv.

## 7. gr.

Enginn má baða sig eða synda nakinn við bryggjur eða fjörur kaupstaðar-lóðarinnar, eða svo nálægt landi, að hneyksli geti valdið, eigi heldur nálægt skipum, sem á höfninni liggja, ef það getur hneykslað nokkurn.

## 8. gr.

Hver sá, sem staddur er á almannafæri, er skyldur að segja rétt til nafns síns og heimilis, þegar lögregluvaldið krefst þess.

## 9. gr.

Bifreiðastjórum er skylt að gæta þess, að gera engan óþarfa hávaða að nætur-lagi. Sírenumerki má aðeins viðhafa til brunaboðunar, og þeirrar notkunar, er bæjarstjórn og lögreglustjóri samþykkja.

**10. gr.**

Almenningi er skylt að hlýða öllum skipunum lögreglumanna, er þeir gefa til þess að stjórna umferð eða halda uppi góðri reglu, svo og öðrum löglegum skipunum þeirra. Lögregluþjónar geta krafist sér til aðstoðar hvern fulltíða mann, er þeir ná til, til að afstýra óreglu eða óspektum. Ef lögregluþjónar, eða þeir, sem kvaddir hafa verið til aðstoðar lögreglunni, verða í skyldustarfi sínu fyrir skemmdum á fatnaði eða munum, ber þeim bætur úr bæjarsjóði eftir mati tveggja manna, en bæjarsjóður á aðgang að hinum seka.

Nú er um slys að ræða á lögregluþjóni eða hjálparamanni hans við slík skyldustörf, og greiðir þá bæjarsjóður meðul öll, læknis- og sjúkrakostnað, er eigi greiðist annars staðar frá.

**II. KAFLI****Ákvarðanir til að afstýra tálmunum og hættu fyrir umferðina.****11. gr.**

Enginn má ótilkvaddur slökkva eða kveikja á götuljóskerum bæjarins.

Enginn má taka vatn úr brunahönum bæjarins, eða hreyfa við þeim, nema hann hafi fengið til þess leyfi slökkviliðsstjóra, eða umsjónarmanns vatnsveitunnar.

Enginn má snerta við brunahönum bæjarins, nema þurfi til þess að gera vart við eldsvoða.

Enginn má raska eða skemma rafmagnsleiðslur eða síma.

**12. gr.**

Án leyfis lögreglustjóra má enginn setjast að á almannafæri til að selja vörur eða reka aðra atvinnu, og sé slíkt leyfi veitt, þá aðeins á þeim stað, er leyfið tekur til.

Íslenzkar afurðir getur heilbrigðisnefnd heimilað að selja á torgum eða annars staðar, enda sé öllum gildandi ákvæðum um slíka sölu fullnægt.

Um sölu á fiski getur bæjarstjórn sett reglur, er fullnægi kröfum heilbrigðisnefndar um þrifnað og hreinlæti.

Bannað er sölumönnum að gera vart við sig með ópi, köllum eða söng, frá náttmálum til dagmála.

**13. gr.**

Án leyfis hlutaðeigandi húsráðanda má enginn láta fyrirberast á húslóðum, húsríðum, húspökum, girðingum, í garðshliðum, eða á stöðum, þar sem inn er gengið í hús eða á húslóðir, né fara inn í húbýli hans í söluerindum. Auk þess getur lögreglan bannað mönnum að hafast við á þessum slóðum, ef hún telur, að það geti valdið óþægindum eða hættu.

**14. gr.**

Stéttir meðfram götum skulu eingöngu ætlaðar gangandi mönnum, eftir þeim má ekki fara með önnur farartæki en barnavagna, og eigi má þar bera, draga, velta, eða á annan hátt flytja með sér fyrirferðarmikla hluti, sem tálmað geta umferðina. Ljái, gaddahrifur, skotvopn, og aðra hluti, sem tjón getur hlotizt af, má aðeins flytja eftir götunni sjálfri, og skal svo um þá búið, að engin hætta stafi af þeim. Hlaðnar byssur má ekki bera á götum bæjarins, né annars staðar á almannafæri. Byssur skal ávallt bera þannig, að opið viti upp.

**15. gr.**

Á almannafæri má eigi leggja eða setja nokkuð það, er tálmar umferðinni. Þó mega þeir, er flytja að sér vörur, eldivið, hey, eða annað slíkt, og eigi geta lagt það frá sér á sjálfs síns lóð, leggja það á torg og götur á meðan á flutningnum

stendur, en gæta skal þess, að það geri sem minnstan farartálma. Að flutningnum loknum skulu þeir hreinsa vandlega götuna eða torgið, sem notað var. Bifreiðar, vagnar, hjólbörur og sleðar mega ekki standa á götunni lengur en nauðsynlegt er til að fylla þá og tæma, og aldrei mega þeir standa á gangstéttum. Bæjarstjórn ákveður, í samráði við lögreglustjóra, hvar á götum eða torgum megi standa vagnar eða bifreiðar, sem notaðar eru til fólks- eða vöruflutninga, og setur sérstakar reglur þar að lútandi.

#### 16. gr.

Á götum, gangstéttum, eða annars staðar á almannafæri, má ekki vinna neina vinnu, sem tálmar umferðina, eða gerir hana hættulega, t. a. m. höggva eða mylja grjótt, járna hesta, eða því um líkt. Eigi heldur hrista gölftoppi, víðra sængurföt, eða hengja þvott eða föt til þerris, eða þess konar, af veggsvölum eða gluggum, er vita að almannafæri.

#### 17. gr.

Vöruskápa, gluggaskýlur, auglýsingaspjöld eða annað þess háttar má ekki hengja utan á hús á almannafæri þannig, að óþægindi verði að, að dómi lögreglunnar. Í opnum gluggum, sem vita að almannafæri, má ekki láta standa jurtaþotta, eða neitt það, er tjóni getur valdið, ef það fellur niður.

Eigi skal leyfilegt að setja upp sjálfsala.

#### 18. gr.

Eigi má fleygja neins konar rusli á almannafæri, né láta þar neitt, er valdið geti hættu, óþrifnaði eða óþægindum fyrir vegfarendur.

#### 19. gr.

Foreldrum, og öðrum hlutaðeigendum, er skylt að annast um að tilhlýðilegt eftirlit sé haft með óstálpuðum börnum, sem eru á þeirra vegum, þegar þau eru á almannafæri. Lögreglan getur bannað börnum að vera á bryggjum og bryggjupöllum, svo og úti í skipum og bátum á höfninni, ef þau ganga þar ekki að vinnu, eða eiga þangað brýnt erindi, að dómi lögreglunnar.

#### 20. gr.

Enginn má gera skurð á gangstéttir, götur eða torg bæjarins, nema hann hafi til þess leyfi bæjarstjórnar og samþykki lögreglustjóra. Slík verk skulu unnin þannig, að sem minnstur farartálmi sé að, og ætíð skal þess gætt, að vegfarendur séu aðvaraðir um farartálmi, með nægilega greinilegum merkjum. Að öðru leyti gerir lögreglustjóri þær ráðstafanir, er honum þykir þurfa, til að afstýra hættu fyrir vegfarendur. Getur hann bannað umferð um götuna, að nokkru eða öllu leyti, á meðan á verkinu stendur, eða skipað fyrir, hvernig umferðinni skulu hagað. Ef slíkt verk dregst úr hófi fram, eftir að byrjað er á því, getur lögreglustjóri látið ljúka verkinu eða setja götuna í samt lag aftur, á kostnað þess, er átti að framkvæma verkið.

#### 21. gr.

Þegar nýtt hús er byggt eða eldra hús rifið og byggt upp að nokkru leyti, er eiganda þess, ef húsið liggur við almannafæri, skylt að skýra lögreglustjóra frá áður en verkið byrjar, og sanna fyrir honum heimild sína til verksins. Hann skal haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglustjóri setur til þess að afstýra farartálma og hættu, eða óþægindum fyrir vegfarendur. Verkfæri og verkefni má ekki leggja frá sér á almannafæri, nema þar sem lögreglustjóri leyfir, og eigi má það liggja lengur en nauðsyn krefur. Mold, mól, leyfar af verkefni, og annað, er af byggingunni stafar, skal eigandi færa burtu, er húsgerðinni er svo langt komið,

að því verði við komið. Girðingar, sem kunna að hafa verið reistar til þess að afstýra hættu eða farartálma, skal taka burtu þegar í stað, er lögreglan krefst þess. Nú brennur hús eða mannvirki, eða það er tekið burt án þess að annað sé gert í staðinn, og er þá eiganda skylt að ganga svo frá hússtæðinu, að ekki stafi hætta, óþrifnaður eða óþrýði af því.

#### 22. gr.

Pallar, stoðir, og annar umbúnaður þess konar, sem notaður er við húsasmíðar, og aðrar byggingar og viðgerðir á húsum, skal vera nægilega traustur, og þeir, sem nota hann skulu vera gætnir og áreiðanlegir menn. Á slíkum pöllum að utanverðu skal vera að minsta kosti 20 cm há brik, og handrið eða reipi í brjósthæð. Lausir stigar, sem notaðir eru við viðgerðir á húsum, málningu, gluggaþvotti eða þess konar, skulu vera nægilega traustir, og kjálkarnir búnir járngöddum að neðan, ef stiginn er meira en 4 metra langur.

Lausir stigar mega ekki standa við húsvegg á almannafæri, nema meðan verið er að nota þá.

Brot gegn þessari grein er á ábyrgð þess, er verkið annast, eða ef hann er eigi tilgreindur, þá á ábyrgð húseiganda.

#### 23. gr.

Nú er hús, eða hluti af húsi svo hrörlegt, að hætt er við að það hrynji eða falli niður, eða það er þannig byggt, að hætt er við að járn fjúki af þaki eða veggjum, og getur þá lögreglustjóri hannað að nota húsið og boðið eiganda eða umráðamanni hússins að gera þær umbætur á því, að eigi geti valdið hættu fyrir vegfarendur. Auk þess getur lögreglustjóri látið rífa húsið, á kostnað hlutaðeiganda. Sama gildir og, þegar grjótgörðum, skíðgörðum, eða annari girðingu liggur við falli.

#### 24. gr.

Nú gengur kjallaraop út að stétt eða götu og lengra fram en húshliðin, og skal þá vera handrið úr járn eða öðrum málm, beggja megin við þau, og kjallaraopið auk þess byrgt með hlemm eða hlera frá því dimma tekur að kvöldi unz hjart er að morgni. Í kring um birtugrófir við stétt eða götu skal setja handrið úr járn eða öðrum málm, eða nægilega sterkar járngrindur yfir, jafnhátt stéttinni eða götunni. Handrið samkvæmt þessari grein mega ekki vera lægri en 60 cm.

#### 25. gr.

Vörur, sem geymdar eru utanhúss, svo sem tunnur, timbur, þakjárn o. s. frv., svo og umbúðir utan af vörum, skulu vera þannig umbúnar, að þær geti ekki fokið eða hrunið á hús eða götur.

### III. KAFLI

#### Um umferð.

#### 26. gr.

Vegfarendum er skylt, að sýna fyllstu nærgætni gagnvart öðrum vegfarendum, einkum þegar farið er yfir þvera götu, við vegamót, og þar sem viðvörunarmerki eru sett. Þeim er skylt að haga sér tafarlaust eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglan setur um umferðina, hvort sem það er gert með uppfestum auglýsingum, með boðum eða bendingum. Þeim er og skylt að nema staðar samstundis og lögreglan gefur stöðvunarmerki.

Allir vegfarendur skulu tafarlaust vikja úr vegi fyrir bifreiðum slökkviliðsins, sjúkrabifreiðum og bifreiðum lögreglunnar, enda gefi þær auðþekkt hljóðmerki.

## 27. gr.

Stéttir meðfram götum skulu aðeins ætlaðar gangandi mönnum, og mega menn ekki halda kyrru fyrir eða staðnæmast þar svo lengi, að truflun valdi að dómi lögreglunnar. Eftir gangstéttum má eigi fara með sleða, reiðhjól, hjólbörur, handkerrur, vagna, né önnur aktól, nema barnavagna. Fótgangandi vegfarendur skulu, er þeir eru á ferð um götur bæjarins, vegi eða torg, að jafnaði halda sér á gangstéttunum, þar sem þær eru fyrir hendi. Þeir, sem ganga eftir götum eða stígum, þar sem engar gangstéttir eru, eða vegna þess, að þeir, sakir þrengsla á gangstéttinni verða að víkja út á götuna, eða þurfa að ganga yfir hana þvera, skulu veita umferðinni nána athygli og víkja þegar til hliðar, er viðvörðunarkerki eru gefin. Ef fótgangandi vegfarendur fara yfir götuna, skulu þeir fara beina stefnu yfir þvera götuna, og yfir gatnamót er bannað að ganga á ská milli horna.

Vegfarendum er bannað að láta fyrirberast á götum eða stígum lengur en nauðsyn krefur til að komast leiðar sinnar. Gildir þetta jafnt þótt umferð sé engin samtímis á sama stað eða nærliggjandi svæði.

## 28. gr.

Með hesta og ökutæki má aðeins fara eftir þeim hluta götunnar, sem ætlaður er til aksturs, en ekki eftir gangstéttum, né vegum, sem ætlaðir eru til annarrar sérstakrar notkunar. Ef ástæða þykir til vegna umferðarhættu, getur lögreglustjóri að fengnum tillögum bæjarstjórnar ákveðið einstefnuakstur, bannað akstur, reið eða hjólreiðar um einstakar götur, svo og sett önnur sérákvæði um umferðina, í samræmi við 65. gr. umferðarlaga nr. 26/1958.

## 29. gr.

Bannað er að aka eða riða á móti hópöngum og líkfylgdum, eða fara fram hjá þeim. Skal víkja úr vegi fyrir þeim, ef unnt er, eða nema staðar meðan þær fara fram hjá. Hópganga telst, þegar fólk streymir af íþróttavelli o. þ. h.

Ekki má aka eða riða um götur, þar sem fólk hefur safnast saman til að hlusta á hornablástur eða þess háttar, nema með leyfi lögreglunnar.

## 30. gr.

Á miðri götu má ekki nema staðar með hesta eða ökutæki, heldur skal það gert sem næst gangstéttinni eða götjuaðri, og snúa ökutækinu þannig, að hlið þessi sé jafnhliða gangstéttinni eða götjuaðrinum. Ekki má nema staðar, þar sem hestur eða ökutæki heldur kyrru fyrir beint á móti, hinum megin á götunni. Enn fremur er bannað að nema staðar með hest eða ökutæki á gatnamótum, eða nær þeim en 5 metra frá götuhorni, miðað við húsalínu.

## 31. gr.

Með hesta eða ökutæki má ekki nema staðar á götum bæjarins, nema meðan ferming eða afferming á sér stað, og skal það gert gangstéttarmegin. Farþegar skulu og stíga þeim megin upp í farartæki og út úr því.

## 32. gr.

Hlass, sem flutt er á ökutæki um bæinn, má ekki vera þyngra en svo, að ökutækið beri það auðveldlega. Því skal vera fyrirkomid og fest svo, að það ekki haggist.

Ökutæki, sem flutt er á mól, mold, mykja, sandur, fiskúrgangur o. þ. h., skulu vera svo gerð, að lögreglan telji við hæfi, svo að eigi sé hætta á að úr þeim hrynji eða slettist. Þau skulu vera lokuð, ef flytja á grút eða fljótandi efni. Nú er á þessu misbrestur, og er þá öikumanni skylt að hreinsa óhreinindin burtu af götunni.

Einnig getur lögreglan fyrirvaralaust stöðvað flutninga, sem hafa í för með sér óhreinkun gatna eða annan sóðaskap, unz úr er bætt um umbúnað þess, sem flytja á.

Hjól á ökutækjum skulu vera slétt og nægilega breið svo að þau marki ekki yfirborð gatna.

### 33. gr.

Ökumhraða bifreiða skal ávallt stilla svo, að komizt verði hjá slysum, og þannig, að umferð um götuna sé ekki truflluð. Þar sem bifreiðarstjóri sér skammt frá sér, í kröppum bugðum, við gatnamót, þar sem vegur er sleipur, og þar sem mikil umferð er, skal gæta sérstakrar varúðar, og má þar aldrei aka hraðar en svo, að stöðva megi bifreiðana þegar í stað. Sé for eða bleyta á götu, skal aka svo, að ekki slettist á aðra vegfarendur eða byggingar.

### 34. gr.

Ef bifreið mætir vögnum eða vegfarendum á stað, þar sem hvorugir komast fram hjá öðrum, skal bifreiðin aka til baka og nema staðar, þar sem hinir komast fram hjá.

Bifreiðastjórar skulu gæta þess, einkum að næturlagi, að gera ekki hávaða um nauðsyn fram með hljóðmerkjum. Þeim ber og að sjá um, að farþegar í vögnum þeirra hafi ekki neinn hávaða, er raski friði. Óheimilt er bifreiðastjórum að gefa hljóðmerki, nema umferðin gefi tilefni til þess.

### 35. gr.

Á reiðhjóli, hvort heldur það er með eða án hjálparvélar, má enginn flytja með sér hluti, sem valdið geta hættu eða hindrað umferðina. Þar sem ökumaður sér skammt frá sér, í kröppum bugðum, við gatnamót, þar sem mikil umferð er, og þar sem vegur er sleipur, skal gæta sérstakrar varúðar, og má þar aldrei aka hraðar en svo, að stöðva megi hjólið þegar í stað. Sé for eða bleyta á götu, skal aka svo, að ekki slettist á aðra vegfarendur né byggingar.

Byrjendur mega ekki æfa sig á hjólum á götum bæjarins. Ekki má hjóla á gangstéttum né yfir þær, og ekki inn eða út úr hliðum.

### 36. gr.

Á almannafæri má ekki ríða eða aka hraðar en á hægu brokki, og þar sem mikil er umferð, gatan mjó eða farartálmi á veginum, skal aðeins fara fót fyrir fót. Lögreglan getur skipað svo fyrir, hvenær sem nauðsyn þykir, að fara skuli aðeins fót fyrir fót á tilteknu svæði, og þar sem margir vagnar koma saman á einn stað, getur hún raðað þeim, eða skipað þeim að nema staðar um stund.

Ríðandi menn og vagnstjórar skulu í tæka tíð gera viðvart mönnum, er á undan þeim ganga.

### 37. gr.

Það er með öllu bannað að beita fyrir vagn eða flytja farangur á höltum eða meiddum hestum, eða svo horuðum, að ekki hafi þeir fullan þrótt. Hestar, sem bíta eða slá, skulu auðkenndir á þann hátt, að áberandi skúfur sé festur í ennistopp eða tagl.

### 38. gr.

Ríðandi mönnum, lestamönnum, og öðrum, er flytja farangur á áburðarhestum, er skylt að víkja úr vegi, og jafnvel út af götunni, fyrir vögnum og bifreiðum, er þeir mæta, ef vagninn kemst ekki leiðar sinnar að öðrum kosti. Með áburðarhesta má ekki hafa lengri viðdvöl á götunni en nauðsynlegt er til þess að taka ofan eða láta upp klyfjar. Um reiðhesta gildir hið sama, eftir því sem við á.

## 39. gr.

Ökumenn og ríðandi menn mega ekki yfirgefa hesta sína á almannafæri, nema annar maður haldi í tauminn, eða hesturinn sé bundinn tryggilega. Á almannafæri má ekki taka beizli af hesti, sem beitt er fyrir vagn, nema á meðan honum er gefið.

## 40. gr.

Um sleða, sem hestum er beitt fyrir, gilda sömu reglur og um vagna.

## IV. KAFLI

## Um alifugla, gripi og fénað.

## 41. gr.

Alifugla má eigi hafa nema í tveggja metra hárrí hænnavírnetsgirðingu, eða annari álíka girðingu, er lögreglan metur. Eigendur alifugla bera ábyrgð á, að alifuglar fari ekki inn í garða manna, eða önnur svæði, þótt ógirt séu. Nú er misbrestur á þessu, og getur lögreglan þá látið slátra alifuglum á kostnað eigenda og selt, ef kostnaðurinn er ekki tafarlaust greiddur. Einnig getur lögreglan látið slátra þeim alifuglum, er hún telur eiga of illt, eða eru til óþrifa. Eigendum er skylt að endurgreiða slátrunarkostnaðinn.

## 42. gr.

Allar kindur á kaupstaðarlóðinni skulu reknar í afrétt fyrir 15. júní ár hvert, en fjallskilastjórn skal fyrirskipa fjárreksturinn í afrétt fyr, ef hún telur henta. Er öllum fjáreigendum skylt að hlíta fyrirmælum fjallskilastjórnar um burtrekstur fjárens í afrétt. Á tímabilinu frá því féð skal rekið í afrétt og til fyrstu ganga, mega engar kindur finnast á verzlunarlóðinni nema þær, sem eru hafðar í húsi eða girðingu, sem lögreglan tekur gilda, ella getur lögreglan látið slátra kindunum á reikning eigenda. Skemmdir búfjár (alifugla, sauðfjár og annars búpenings), usla og grasnám, meta tveir óvilhallir dómkvaddir menn.

## 43. gr.

Enga gripi má reka ógætilega um götur bæjarins. Ársögmul naut eða eldri, skulu ávallt leidd í nægilega traustu bandi, og a. m. k. tveir menn fylgi.

## 44. gr.

Sauðkindur mega ekki ganga lausar á götum bæjarins, nema maður fylgi til að gæta þeirra. Eigandi greiði allan kostnað við handsömun og varðveizlu þeirra. Selja má kindurnar til lúkningar kostnaði þessum.

Stórgripir mega ekki ganga lausir á almannafæri, og lausa hesta má ekki reka um göturnar, nema innanbæjarhesta, sem fluttir eru úr haga og í.

## 45. gr.

Um hrossarekstra og sauðfjárrekstra, sem koma til bæjarins til útflutnings eða slátrunar, gerir lögreglustjóri þær fyrirskipanir, sem nauðsynlegar kunna að vera til að afstýra tálmunum eða hættu fyrir vegfarendur.

## V. KAFLI

## Um friðun almenningsigna o. fl.

## 46. gr.

Mannvirki og hluti, hverju nafni sem nefnast, er ætlaðir eru til almennra afnota eða prýði á almannafæri, svo sem kirkju, skóla, kirkjugarð, minnisvarða, götu-

ljósker, vatnsleiðsluþró, nafnspjöld á götum og húsum, brunahana og annað þess háttar, má enginn skemma, ata eða saurga á nokkurn hátt.

## 47. gr.

Enginn má skemma girðingar, né setjast á þær eða klifra upp á þær eða yfir þær. Enginn má skemma eða troða ræktaða bletti, grasreiti eða trjágarða, hvort sem þeir eru girtir eða ógirtir.

## 48. gr.

Í kirkjugarðinum mega engir leikar eða önnur ótilhlýðileg hegðun eiga sér stað. Tré eða jurtir, sem gróðursettar eru á grafreitum, má enginn rífa upp eða færa burt né spilla, eða saurga grafreitinn á nokkurn hátt. Enginn má hafa með sér hund inn í kirkjugarðinn. Skepnum má eigi beita í kirkjugarðinum. Börn yngri en 14 ára mega ekki vera í kirkjugarðinum, nema þau séu í fylgd með fullorðnum, er beri ábyrgð á framferði þeirra.

## 49. gr.

Bannað er öðrum en landeigendum að rífa lyng eða hrís innan lögsagnarumdæmisins, eða fara inn á afgirt svæði, þótt ekki séu girt löggirðingu, nema maður eigi löglegt erindi.

## VI. KAFLI

## Um götuspjöld, húsnúmer og uppfestar auglýsingar.

## 50. gr.

Bæjarstjórn ákveður nöfn á götum, og lætur festa upp töluspjöld og nafnspjöld, eða mála nöfnin á götuhornin, þar sem þurfa þykir.

Brot gegn reglum, er bæjarstjórn, í samráði við heilbrigðisnefnd, setur um umgengi við sundlaug, skemmtigarða, kirkjugarð, leikvelli, íþróttavelli og önnur opinber svæði, varða refsingu samkvæmt samþykkt þessari. Lætur bæjarstjórn birta slíkar reglur á viðeigandi hátt.

## 51. gr.

Lögreglustjóri ákveður, hvar festa skuli upp opinberar auglýsingar, útgefnar af valdsmanni, útvegar auglýsingaspjöld eða auglýsingakassa í því skyni og sér um viðhald þeirra. Bæjarsjóður greiðir kostnaðinn.

Bæjarstjórn ákveður, hvar festa skuli upp aðrar opinberar auglýsingar. Auglýsingar um sjónleika, samsöngva, sýningar og aðrar skemmtanir, sem leyft er að halda, má festa upp hvar sem er, með samþykki hlutaðeigenda.

## 52. gr.

Uppfestar auglýsingar skal auglýsandi taka niður, er þær hafa fullnægt tilgangi sínum.

Löglega uppfestar auglýsingar má annars enginn rífa niður, saurga þær eða gera ólæsilegar á nokkurn hátt.

## VII. KAFLI

## Um samkomur, knattborðsstofur, veitingahús og almennar skemmtanir.

## 53. gr.

Allir staðir, þar sem höfð er almenn veitingasala matar og drykkja, kaffi- og ölstofur, sem og gististaðir fyrir almenning, skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglustjórnarinnar, og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru í sambandi við veitingarnar.

Hafa skal nægilegt starfsfólk og dyragæzlu eftir því, sem lögreglan telur nauðsynlegt til að halda uppi reglu og þrífalegri umgengni.

Veitinga- og greiðasölu má aðeins hafa um hönd í húsnæði, sem að dómi heilbrigðisnefndar er til þess hæft, og bæjarstjórn hefur samþykkt. Þetta ákvæði nær einnig til þeirra veitinga- og greiðasöluhúsa, sem eldri er en þessi samþykkt. Á gististöðum skal halda nákvæma gestaskrá.

#### 54. gr.

Á almennum veitingastöðum eða samkomustöðum má enginn gerast sekur um móðgandi eða ofsalegt atferli eða hávaða, svo að aðrir gestir, húsbændur, heimilisfólk eða nágrannar hafi ónæði af. Þar má heldur eigi sýna af sér ósæmilega eða hneykslandi hegðun, eða hafa áhættuspil um hönd. Eigi er heimilt að láta ölvuðum manni í té nokkurs konar veitingar umfram lífsnauðsynjar á almennum veitinga- eða samkomustað.

Hverjum þeim, sem hefur á hendi veitingasölu matar eða drykkjar eða selur gistingar, er skylt að gera það, sem í hans valdi stendur, til að afstýra því, að nokkuð fari fram í veitingastofu hans eða gistihúsi, sem er á móti góðri reglu eða velsæmi. Hann skal sjá um, að loftræsting og þrífnaður sé í góðu lagi. Verði misbrestur á, að reglum þessum sé fylgt, að dómi lögreglunnar, eða fullnægi veitingastaður ekki skilyðum 53. gr., er lögreglustjóra heimilt að banna veitingar á þessum stöðum um stundarsakir, eða fyrir fullt og allt, ef ekki er hætt þegar úr ágöllum, að gefinni aðvörðun, og loka veitingahúsinu.

#### 55. gr.

Veitingahúsum, kaffihúsum, dansstöðum, knattborðsstofum og öðrum slíkum skemmtistöðum, skal lokað kl. 23½ til 7. Knattborðsstofum og öðrum slíkum skemmtistöðum skal auk þess lokað allar stórhátíðir, og aðra helgidaga frá kl. 12—16.

#### 56. gr.

Enginn má setja upp knattborðsstofu nema með leyfi lögreglustjóra. Lögreglustjóri getur og afnumið leyfi, ef hann álitur ástæðu til.

#### 57. gr.

Kvikmyndahúsum, og öllum almennum skemmtisamkomum, skal loka frá kl. 23½—7. Þó er lögreglustjóra heimilt að veita undanþágu frá þessu ákvæði með samkomur, sem haldnar eru í góðgerðaskyni, til almenningsheilla eða til styrktar framfaramálum bæjarins.

#### 58. gr.

Enginn má halda opinbera sjónleiki, hlutaveltu, dansleiki, myndasýningar, samsöngva eða aðrar skemmtanir, sem aðgangur er seldur að, nema með leyfi lögreglustjóra. Þeim, sem fá þetta leyfi, er skylt að hlíta þeim ákvörðunum, er lögreglustjóri setur um löggæzlu, og til þess að afstýra brunahættu, og greiða þann kostnað, er að því leiðir.

Skylt er þeim, er halda samkomur þessar, að hafa minnst 2 menn, er lögreglustjóri samþykkir, sem dyraverði, og til að gæta reglu í og við samkomuhúsið.

#### 59. gr.

Hver sá, er samkvæmt framansögðu hefur fengið leyfi til að halda sjónleik, dansleik, samsöng eða einhverja þá skemmtun eða sýningu, er talin er hér að framan, er skyldur að sjá um, að ekkert það fari fram á samkomunni, er brýtur

í bága við góða reglu eða velsæmi. Ef misbrestur verður á þessu, er lögreglunni heimilt að slíta samkomunni, og skipa áhorfendum og öðrum, sem viðstaddir eru, að fara burtu.

## 60. gr.

Húseigendur og húsráðendur geta bannað, að sá er leyfi hefur fengið til þess að halda skemmtanir samkvæmt framansögðu, noti það á þeirra lóð. Sömuleiðis er sérhverjum, sem hefur sjúkling á heimili sínu, eða ef aðrar gildar ástæður eru fyrir hendi, heimilt að krefjast þess, að engar almennar skemmtanir, sem háreysti er að, séu hafðar svo nærri húsi hans, að hætta eða tjón geti af því hlotizt.

## 61. gr.

Við hvert veitingahús, veitingastofu eða almennt samkomuhús, skal eigandinn láta gera nægilega mörg snyrtiherbergi með vatnsmígildi, vatnssalernum og þvottaskálum, eftir nánari ákvörðun heilbrigðisnefndar, og skal gestum heimill aðgangur að þeim. Skal veitingamaður eða húseigandi sjá um, að þeim sé ávallt haldið vel hreinum, og þeirra gætt á fullnægjandi hátt, á meðan á veitingum eða samkomu stendur. Nú verður misbrestur á þessu, og getur lögreglan þá lokað húsinu um lengri eða skemmri tíma.

## 62. gr.

Nú telur heilbrigðisfulltrúi eða heilbrigðisnefnd umgengni, framreiðslu, framleiðslu eða annað starf starfsfólks í veitingastofu matsöluhúsi, matvörubúð, eða starfsmenn þar sem matvara er framleidd eða að einhverju leyti tilreidd eða handfjötluð, vera svo ópriflega, að óhollusta eða sótnæmi geti stafað af, og getur lögreglustjóri eða heilbrigðisnefnd þá krafizt þess, að starfsmaður sá, er þannig er ástatt um, láti þegar af störfum, eða lokað húsinu eða húðinni.

## 63. gr.

Nú er ofangreindum reglum, sbr. 53.—62. gr., þrátt fyrir áminningar ekki hlýtt, eða ef ræsting (þar á meðal loftræsting), umgengni um veitingastofu, knattborðstofu eða annað samkomuhús, eða einhverja klefa þess, einkum salerni eða mígildi að áliti lögreglustjóra er sóðaleg, eða húskynni ósæmilega léleg, er lögreglustjóra heimilt að banna veitingar og samkomur í samkomuhúsum þessum, og loka þeim um stundarsakir, unz úr hefur verið bætt á fullnægjandi hátt að dómi heilbrigðisnefndar.

## VIII. KAFLI

## Um almennt hreinlæti, þrifnað o. fl.

## 64. gr.

Á almannafæri má enginn fleygja hræjum, rusli eða öðrum óhreinindum. Í ræsi má eigi kasta neinu því, er stíflað geti vatnrásina.

Sorpi, slori, ösku eða öðrum óhreinindum má eigi kasta annars staðar en þar, sem lögreglustjóri ákveður, í samráði við heilbrigðisnefnd.

## 65. gr.

Lifrabræðslu, síldarbræðslu, spikbræðslu eða verksmiðjuíðnað má ekki setja á lóð bæjarins, nema þar sem heilbrigðisnefnd samþykkir.

Atvinna þessi, svo og síldarverkun öll, skal standa undir sérstakri umsjón heilbrigðisnefndarinnar, og eru þeir, sem þessa atvinnu reka, skyldir til þess að hlýða þeim fyrirskipunum lögreglustjóra og heilbrigðisnefndar, sem lúta að því, að allur þrifnaður sé viðhafður og allri hættu afstýrt.

## 66. gr.

Stampa, opnar tunnur eða föt með lifur, grút eða áburði, má alls ekki hafa á almannaferi eða við götur bæjarins, né heldur skran eða nokkuð það, sem óðaðn leggur af, eða er til óþrífnaðar.

## 67. gr.

Sorphauga, áburðarhauga, salerni, forir eða því um líkt, má ekki hafa í nánd við almannaferi, nema í steinlímdum gryfjum, vandlega byrgðum, enda veiti heilbrigðisnefnd samþykki til þess.

## 68. gr.

Skýlt er húseiganda eða lóðareiganda að sjá um að haldið sé hreinum portum og annarri óbyggðri lóð í kring um hús hans, eða óbyggðri lóð, þar á meðal rústum, er liggja að götu.

Enginn má fleygja sorpi, ösku eða öðru, er óþrífnaður eða eldhætta getur stafað af, inn á annars manns lóð, eða valda að slíkt berist inn á lóðina. Hver sem gerist sekur um slíkt, skal sæta sektum og flytja óhreinindin tafarlaust burt á sinn kostnað, og gera ráðstafanir til að aftra því, að óhreinindin berist af lóð hans inn á lóð annars manns.

## 69. gr.

Þar sem holræsi er komið í götu, skal húseiganda skýlt að leggja holræsi frá húsi sínu út í götuholræsið, og skal leiða allt skólþ frá því út í göturæsið, og skal vatnssalerni komið fyrir í húsinu. Húseigandi skal sjá um hreinsun á ræsum þeim, er ganga frá húsinu út í göturæsið, eða rennum þeim, er liggja kunna út í göturnar, og sjá um, að afrennsli þeirra stíflist ekki.

Nú vanrækir húseigandi að leggja holræsi frá húsi sínu samkv. 1. mgr. eða að koma fyrir vatnssalerni í húsinu, og framkvæmir þá holræsanefnd verkið á kostnað húseiganda.

## 70. gr.

Ekkert hús má vera svo hlaðið fólki sumar né vetur, að heilbrigði íbúa sé hætta búin, að álitu heilbrigðisnefndar.

## 71. gr.

Polla, siki og tjarnir á leigðum lóðum kaupstaðarins, sem óhollusta stafar af að dómi heilbrigðisnefndar, er lóðareigendum skýlt að fylla upp og þurrka, eftir nánari ákvæðum heilbrigðisnefndar.

## IX. KAFLI

## Ýmis ákvæði.

## 72. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem skylda hans er samkvæmt þessari samþykkt, eða fyrirskipunum lögreglustjóra samkvæmt henni, getur lögreglustjóri látið framkvæma það. Kostnaður við þetta, og yfirleitt kostnaður sá, sem leiðir af þeim ráðstöfunum, er lögreglustjóri gerir til að hindra brot gegn því, sem bannað er í samþykktinni, greiðist af bæjarsjóði, en skyldur er hinn seki til að endurgreiða kostnaðinn að fullu, og má innheimta hann með lögtaki.

Kostnaður sá, sem að öðru leyti leiðir af framkvæmd þessarar samþykktar, og sem ekki verður krafinn af einstökum mönnum, greiðist úr bæjarsjóði, þar á meðal auglýsingar lögreglunnar eða lögreglustjóra til þess að kynna almenningi ýmis ákvæði samþykktar bæjarins eða bönn til almennings.

## 73. gr.

Lögreglustjóra og lögreglu er heimilt að banna alla umferð óviðkomandi fólks um bryggjur og út í skip.

Þegar svo stendur á, er hverjum skylt að svara lögreglunni afdráttarlaust, er hún spyr um erindi hans, og metur hún þá, hvort erindi sé svo brýnt, að umferðarleyfi verði veitt.

## X. KAFLI

## Um staðgildi samþykktarinnar, refsíákvæði o. fl.

## 74. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir umdæmi Ólafsfjarðarkaupstaðar.

## 75. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum, allt að kr. 3000.00.

Ef kenna má yfirsjón, sem barn drýgir, skorti á hæfilegri umsjón foreldra, eða annarra, sem ganga barninu í foreldrastað, skal refsa þeim fyrir yfirsjónina.

## 76. gr.

Mál, sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skulu sæta meðferð opinberra mála, og skulu sektir renna í bæjarsjóð. Hagnað af broti hins sakaða má gera upp-tækan í bæjarsjóð.

Lögreglusamþykkt þessi, sem bæjarstjórn Ólafsfjarðar hefur samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 1 3. janúar 1890, sbr. lög nr. 67 28. nóvember 1919, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaði, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

*Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 15. september 1965.*

**Jóhann Hafstein.**

*Baldur Möller.*

## L Ö G R E G L U S A M Þ Y K K T

fyrir Snæfellsness- og Hnappadalssýslu.

## FYRSTI ÞÁTTUR

Ákvæði, er taka bæði til kauptúna og sveita.

## I. KAFLI

Um reglur og velsæmi á almannafæri.

## 1. gr.

Á almannafæri mega uppþot og óspektir ekki eiga sér stað. Ekki mega menn safnast saman á almannafæri, svo að til tálma sé fyrir umferðina.

Þegar talað er um almannafæri í samþykkt þessari, er átt við götur, vegi og svæði, sem almenningur fer um, eða ætluð eru til almennings afnota, svo sem leikvelli, torg, bryggjur, bólvirki, svo og um veitingastaði, afgreiðslustaði bifreiða o. þ. h. Um kvikmyndahús og önnur samkomuhús, brýr, skeiðvelli og fjárréttir, gilda ákvæði samþykktar þessarar um almannafæri, eftir því sem við á.